

besluttet og godset derefter skal transporteres på lastbiler i fremtiden, rejser der sig nogle væsentlige problemstillinger i forhold til CO₂-regnskabet og regeringens målsætning om 20 pct. CO₂-reduktion i år 2005.

Det fremgår af regeringens energihandlingsplan »Energi 21«, at målene i transporthandlingsplanen fra 1990 om stabilisering på 1988-niveauet af transportsektorens CO₂-udledning i år 2005 og en reduktion på 25 pct. inden år 2030 fastholdes. Endvidere fremgår det af planen, at uden nye initiativer er det i handlingsplanen vurderet, at transportsektorens CO₂-udledning i forhold til 1988-niveauet vil stige med ca. 16 pct. frem til år 2005 og med 26 pct. frem til år 2030. Der er derfor behov for en aktiv indsats på dette område for at opfylde målsætningerne.

Hvis godset i fremtiden skal transporteres på lastbiler, vil det medføre en kraftig stigning i CO₂-belastningen fra transportområdet og dermed en total forværring af CO₂-regnskabet og forrige CO₂-målsætningen.

Svar (17/9 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I »Energi 21« er der anvendt en fremskrivning af transportsektorens energiforbrug og CO₂-udledning udarbejdet af Trafikministeriet. I fremskrivningen forventes det, at CO₂-udledningen fra den nationale godstransport på jernbane (DSB Gods) i år 2005 vil udgøre ca. 25.000 tons. Hvis det transporterede gods alternativt skal transporteres på lastbiler, vil det med de i »Energi 21« anvendte forudsætninger medføre en CO₂-udledning på ca. 67.000 tons. Den øgede udledning (42.000 tons) som følge af omlægningen til lastbiltransport vil svare til ca. 0,4 pct. af transportsektorens CO₂-udledning i år 2005 eller ca. 0,1 pct. af landets samlede CO₂-udledning i år 2005.

Det skal understreges, at beregningen er baseret på gennemsnitsantagelser om CO₂-udledning pr. ton/km og ikke på konkrete antagelser om den type gods og de strækninger, som i dag betjenes af DSB Gods.

Ad spm. nr. S 1244

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96 side 3915, lød således:

Til justitsministeren (30/1 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren udarbejde en oversigt over opbygningen af de øvrige EU-landes justitsministerier, deres ansvarsområder og kompetencefordeling?«

Supplerende svar (19/9 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som det fremgår af Justitsministeriets foreløbige svar af 5. februar 1996, har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet oplysninger fra justitsministerierne i Sverige og Finland samt anmodet Udenrigsministeriet om gennem ambassaderne i de øvrige EU-lande at indhente oplysninger om opbygningen m.v. af disses landes justitsministerier.

På grundlag af disse oplysninger, der varierer betydeligt i detaljeringsgrad, kan Justitsministeriet oplyse følgende:

Sverige: Justitsministeriet er opdelt i tre afdelinger og en administrativ enhed. Under Justitsministeriet hører politiet, anklagemyndigheden, kriminalforsorgen, domstolene, retshjælpen, en række kriminalitetsforebyggende nævn, registertilsyn m.v. Justitsministeriet har endvidere ansvaret for lovgivningen på en række centrale områder.

Finland: Justitsministeriet er opdelt i 4 afdelinger, Lovafdelingen, Justitsforvaltningsafdelingen, Kriminalforsorgsafdelingen og Den Generelle Afdeling. Foruden domstolene og kriminalforsorgen hører en del af anklagemyndigheden under Justitsministeriet. Fra den 1. december 1996 vil anklagemyndigheden blive samlet i en ny central anklagemyndighed under Justitsministeriet.

England og Wales: De områder, der i Danmark henhører under Justitsministeriet, er i England og Wales fordelt på 3 myndigheder, Home Office, Lord Chancellor's Department og Crown Prosecution Service.